

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.

Félévre 2 „ 50 „

Negyedévre 1 „ 50 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —

Nyitván minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezekből fogadtnak el.

Megyei közlemények.

Az 1878. évi legtöbb adót fizető bizotts. tagok névsora.*

Sor szám	N e v e	Lakása
1	Salamon Géza	—
1	Grf. Deseffy Gyula	Finta
3	Grf. Vengerszky Győző	Sebes
4*	Szent-Andrássy Lajos	Eperjes
5*	Jelenik-Almássy István	Eperjes
6	Deseffy Pál	Margonya
7*	Tahy László	Eperjes
8*	Dr. Tóth Miklós	Eperjes
9	Péchy Luczián	Eperjes
10	Keczer Miklós	Lapispatak
11	Katscher Hermann	Szvidnik
12	Pulszky Géza	Zsebfalu
13*	Köszeghy Antal	Budapest
14*	Kertész József	Eperjes
15	Bánó József	Budapest
16	Goldschmidt Lajos	Vörösvágás
17*	Piller Miklós	Mérken
18	Péchy Ödön	Eperjes
19*	Kolossy Miklós	Eperjes
20*	Piller Kálmán	P.-Peklén
21	Br. Ghillányi László	Klembérek
22*	Meliorisz Gergely	Eperjes
23	Ifj. Hedry Ernő	Budapest
24	Beór Mihály	Eperjes
25*	Bóth Tamás	Ásguth
26	Bujanovics Sándor	Budapest
27	Rajner Vilmos	Kerekért
28*	Villecz Joób	Eperjes
29	Holländer Lajos	Somos
30*	Hodossy Imre	Budapest
31*	Berzeviczy Tivadar	Eperjes
32	Klein Samu	Berettó
33*	Károlyi László	Szent-Imre
34*	Bosics Gábor	Budapest
35*	Mérey Aurél	Eperjes
36	Szabó Ede	Eperjes
37	Péchy László	Eperjes
38	Klein Ignác	Eperjes
39*	Fekete Miklós	Bártfa
40	Katscher János	Ladomér
41*	Id. Hedry Ernő	Raszlavicza
42*	Tahy István	Eperjes
43	Kecskés Gyula	Bajor
44	Propper Dávid	N.-Sáros
45	Horovics Jakab	N.-Sáros
46	Szmrecsányi Ödön	Daróc
47	Leuchtag Manó	Lubotin
48*	Fábray István	Budapest
49*	Dóbay Sándor	Eperjes
50	Körtvélyesy Gábor	Cselfalu
51*	Schmidt Gyula	Eperjes
52*	Hollán Viktor	Raszlavicza
53	Lux Dávid	Eperjes
54	Veinfeld József	Lapispatak
55	Korach Jakab	Siroka
56*	Mosánszky Győző	Eperjes
57	Ujházy József	Budamér
58	Kirchmayer Gergely	Enyiczke
59*	Urbán Antal	Eperjes
60	Bánó György	Zsálmány
61	Id. Keczer Bertalan	Eperjes
62	Rödler Ágoston	Eperjes
63*	Hodossy Ede	Eperjes
64	Péchy Béla	Hermány
65	Péchy Ambrus	Péchujsfalva
66	Br. Úszlár Otto	Deméthe
67*	Mosánszky Titusz	Eperjes
68	Bornemisza Lajos	Krivány
69*	Roskoványi Ambrus	Eperjes
70*	Feszt Lajos	Eperjes
71*	Benczúr József	Eperjes
72*	Podhorányi Nándor	Eperjes
73	Csatáry Ágoston	Eperjes
74	Grf. Pallavicini Alfréd	Ófalu
75	Gombos Alajos	Eperjes
76	Berzeviczy Béla	Hamborg
77	Ganczaugh István	Eperjes
78*	Mósz Frigyes	Sebes

* A * jegyzettek adója kétszeresen lön beszámítva.

Sor szám	N e v e	Lakása
79	Lillia Boldizsár	Eperjes
80*	Schullek Gusztáv	Eperjes
81	Valles Ágoston	Klyussó
82	Ghillányi József	Eperjes
83	Bánó Géza	Osztropatak
84*	Tardy István	K.-Keresztes
85	Berzeviczy Edmund	Berzevicze
86	Czabalay András	Roskovány
87	Friedmann Márk	N.-Sáros
88	Goldberger Zsigmond	Tárca
89*	Stépan János	Eperjes
90*	Hajdu Lajos	Budapest
91*	Mérey Dénes	Radács
92	Bornemisza Sándor	Ádámföldre
93	Sparagnapane Antal	Eperjes
94	Bielek László	Eperjes
95	Kleinódy József	Eperjes
96*	Haics Lajos	Eperjes
97	Gallocsik Vilmos	Eperjes
98	Bohrandt Vilmos	Eperjes
99	Klór Gyula	Eperjes
100	Müller Izrael	Berzevicze
101	Batek Frigyes	Zboró
102	Kubinyi Albert	Eperjes
103	Meliorisz József	Radács
104	Fejérváry Kálmán	K.-Keresztes
105	Sarlay Sándor	Eperjes
106	Berzeviczy Pál	Berzevicze
107	Gerstl Dávid	Daróc
108*	Szinyey Bertalan	Szinye
109	Deseffy Ignác	Eperjes
110	Grf. Eichelburg Ottó	Berzevicze
111	Paulusz Károly	Eperjes
112	Osvald Dániel	Eperjes
113	Zombory Bertalan	Szeben
114*	Roskoványi Bertalan	Szeben
115	Rosenberg Hermann	Eperjes
116	Deseffy József	Eperjes
117	Suszter Károly	Hervártó
118	Piller József	Eperjes
119	Meliorisz Kálmán	K.-Sáros
120	Semsey Ervin	K.-Keresztes
121	Bujanovics Béla	Eperjes
122	Hrabéczy Gábor	Kende
123	Fränkel Lipót	Szt.-Mihály
124	Rosenfeld Adolf	Nyarsardó
125	Tahy Géza	Lúcska
126	Deseffy Róbert	Hrabkó
127	id. Péchy Antal	Péchujsfalva
128*	Villecz Ferencz	—
129*	Villecz Ágoston	—
130	Péchy Albin	Bolyár
131	Semsey Ádám	Kassa
132	Berthóty Cornél	Eperjes
133	Br. Huszár Imre	Jakabfalva
134*	Deseffy Ferencz	Eperjes
135	Kóss Frigyes	Eperjes
136	Eisenberger Ábr.	Kisfalu
137*	Kádás Miklós	Eperjes
138	Bánó Géza	Dobó
139	Schwarz Bernárd	Péchujsfalva
140	ifj. Péchy Antal	Péchujsfalva
141	Dóbay Ede	Dobó
142	Liptay István	Budapest
143	Sztankay László	Eperjes
144*	Mattyasovszky Tamás	Eperjes
145*	Vodianer Márton	Eperjes
146	Válint Márton	Eperjes
147*	Kardos Tivadar	Eperjes
148	Szekerka János	Úsz-Peklén
149	Semsey Vilmos	Eperjes
150	Stamm Ágoston	Eperjes
151	Dunkel Károly	Eperjes
152	Krieger József	Gergellaka
153	Makoviczky József	Eperjes
154*	Glück Lipót	Eperjes
155	ifj. Deseffy Ignác	Bérczajla
156	Körtvélyesy Adolf	Ásguth
157	Zborovszky János	Eperjes
158	Balpataky Ambrus	Eperjes
159	Fekete Adolf	Bérczajla
160	Vaihandt János	Hrabkó
161*	Gergelyi Ferdinánd	Szeben
162	Engländer Dávid	Szt.-Kereszt

Sor szám	N e v e	Lakása
163	Paczu Mór	Eperjes
164	Holländer Leo	Eperjes
165	Fekete Gyula	Eperjes
166	Müller Zacharias	Hamborg
167	Tirnauer Lajos	Eperjes
168	Vencziánér Joach.	Krivány
169*	Propper Adolf	Eperjes
170	Klein Hermann	Kavecsán
171	Imrich Ferencz	Szeben
172	Friedmann Salamon	Balpatak
173	Batek Károly	Zboró
174*	Vandracek Károly	Soóvár
175	Dirner Lajos	Eperjes

Pót-tagok.

Sor szám	N e v e	Lakása
1	Oravec András	Eperjes
2	Kolbay Ignác	Eperjes
3	Böhm Ferencz	Eperjes
4	Novák Sztaniszló	Eperjes
5	Streck Mihály	Lubócz
6	Streck János	Száravölgy
7	Klein Lipót	K.-Szeben
8	Holländer Jakab	Szorocsin
9	Gaul Vilmos	Böki
10	Hartmann Jakab	Eperjes
11	Vinkler Gyula	Hermány
12	Pápay János	Nyirjes
13	Id. Szinyey László	Szinye
14	Fontana János	Eperjes
15	Bergmann Nándor	Eperjes
16	Sitányi József	Eperjes
17	Lőw Róbert	Rovónó
18	Horovics Áron	Eperjes
19	Péchy Rudolf	Péchujsfalva
20	Füzy Christof	Lemes
21	Bydeskúthy József	Komarócz
22	Viesenberger Hermann	Harságh
23	Zobel Chaim	Andrásvágás

Megjegyezzük még, hogy az adó maximuma a rendes tagokra nézve 4896 frt 33 1/2 kr., a póttagokra nézve 190 frt 14 1/2 kr. A adó minimuma pedig a rendes tagokra nézve 190 frt 80 kr. s a póttagokra nézve 159 frt 59 kr.

Felhívás a honfiakhoz.

(Vége.)

A tapasztalás bizonyítja, hogy idegen telepek csak ottan virágozhatnak fel valóban, hol anyagi és szellemi érdekeik egy szilárd pontban lelik támaszukat. E menhely létesítése az egylet saját erőit minden tekintetben felülhaladja, s az egylet vagyona még arra sem elégséges, hogy a szükséges telek megszereztessek. Pedig ha a telek megvan, a ház egy 5%-nyi kölcsön segítségével könnyű szerrel fel lesz építhető. Megbízható számítások szerint egy az egylet céljainak megfelelő terjedelmű telek körülbelül 50,000 frankért volna kapható s a ház felépítéséhez 80—85,000 frank volna szükséges. Ez utóbbi összeg, a telekre és a felépítendő házra könnyű szerrel felvethető, a ház jövedelméből, melyek számítás szerint legalább 7500—8000 frankra fogynának rugni évenként, 20 év alatt törlesztetnék, úgy hogy az egylet 20 év lefolyása után egy ház kizárólagos tulajdonosa lehetne. — Az egyedüli nehézség, mint említők, a telek megszerzése. — Ha Magyarország gazdag volna, nem haboznánk hazánkiai áldozatkészségét igénybe venni annál kevésbé, mert hisz' a cél melyet elérni akarunk, a magyar nemzet fainak közös javára szolgál. De nagyon is ismerjük fájdalom azon mostoha viszonyokat, melyek alatt szeretett hazánk szenved s megbocsáthatlannak tartanók, ha ily körülmények között adakozásra felhívánk. Van azonban egy mód, mely célunk elérését lehetséges teszi, annélkül, hogy hazánkfiától nagyobb áldozatot kívánánk. — E mód csak hazánkiai bizalmat tételezi fel, s egy oly kis áldozatot foglalna magában, mely az elérendő céllal szemben valóban eltűnik. — E mód a következőképpen áll: A párisi magyar egylet 50,000 franknak megfelelő 25,000 o. é. forint erejéig 250 darab 100 forintos kamatot nem hozó kötelezvényt bocsát ki, melyeknek visszafizetése öt esztendő lefolyása után fog kezdődni.

— A befizetett összegek a pesti első hazai takarékpénztárban fizetendők be s addig amradnak kezelése alatt, míg az egész 25,000 ftnyi összeg összegyűl. A tisztelt aláírók a párisi kölcsönösen segélyező magyar egyesület menhelye alapító tagjaivá válván, neveik az egyleti ház disztermében márvány táblán arany betűkkel fognak megörökítettetni. Az aláírás eredménye a nagyobb magyar hírlapokban havonként köztudomásra fog hozatni s az egész műveletről fél évenként mindaddig fog jelentés tétetni, míg a kölcsön teljesen visszafizetve nem leend. Ime ezen módon véljük kitűzött célunkat elérhetni. Az áldozat melyet kívánunk, nem nagy, a jótétemény pedig, melyben a párisi magyar egyesület részese, kimondhatlan. Azért is meg vagyunk győződve, hogy reményünkben nem fogunk csalatkozni. Kelt Párisban, 1877. május havában. A párisi kölcsönösen segélyező magyar egyesület nevében: Zichy Mihály, elnök. Seyfert Danó, alelnök. Ruprich Károly, jegyző. Benz Lajos, pénztárnok. Fellner Sándor, titkár. Cséry Pál, titkár. Róth Lajos, ellenőr. Pártfogók: N. m. Türr István, tábornok tiszteletbeli tag. N. m. Rosty Zsigmond, es. k. kamarás, követségi tanácsos, tiszteletbeli tag. M. Nemeskéri Kiss Miklós, ezredes. N. m. dr. Haynald Lajos, kalocsai érsek. Munkácsi Mihály, festő, tiszteletbeli tag. Dr. Druby, orvos, tiszteletbeli tag. Dr. Krishaber, orvos, tiszteletbeli tag. Ceretti báró Schindler, consul, tiszteletbeli tag.

A bártfai levéltárban.

Igéretemhez képest imé beváltom szavamát. A bártfai levéltárban látott régiségekről szándékozom egypár sort nyilvánosság elé hozni, hogy e lapok t. olvasóinak emlékeztetésében felújtsam ama kincseket, melyek ott régi idők óta mai napig megőrizve fentartatának.

Meg kell azonban vallanom, hogy ismertetésem nem terjedhet ki mindama tárgyra, melyek e levéltárban lehetők s melyek között dacára az eddigélt tett kutatásoknak még olyanok is vannak, melyeket mély homály borít. Ismertetésem már csak amaz egy körülménynél fogva sem lehet nagyon részletes, mert kevés idővel rendelkezém a levéltár megtekintésére. Másrészt pedig nem is épen azért teszem papírra szerzett tapasztalataimat, mintha e megye t. olvasóközönségét akarnám amaz emlékek iránt tájékoztatni, mert meg vagyok győződve, hogy Sáros megye t. lakosai Bártfára való rándulásukkor el nem mulasztották s mulasztják azoknak megtekintését s így jobbra, mondhatni ismeretese is; hanem teszem ezt legfőképp ama szempontból, hogy egyrészt azokban is figyelmet s láthatási vágyat keltsék e régiségek iránt, kiknek nem volt még alkalmuk azok szemlélhetésére, másrészt pedig, hogy a mennyire e lapok útján lehetséges, felelevenítsem a hivatott körökben e levéltár iránti érdeklődést annyival is inkább, mint-hogy, a mint különben már fölebb is jeleztem, a derék városi kapitány szavai szerint még sok olyasmire bukkanhatna az ott buvárkodó szellem, a mi ismeretlen, a mi részint a nemes város, részint Sáros megye, részint pedig hazánk történetére fényugarat vehetne.

Mióta történetírásunk helyes irányba tereltett, úgy is szükségessé vált a régi iratok, tárgyak felkutatása és vizsgálata; mert ezek a legbiztosb alapok a mult idők helyes felfogása — s megbírálására nézve. Korunkban, már senki sem vonja kétségbe az oknyomozás jogosultságát. S erre nézve a fürkésző lélek a legkisebb, valódinak ismert tár-

gyat is mohó vágygyal iparkodik felszínre hozni, hogy tanuskodjék a „régí dicsőség” mellett.

Tehát a dolgra. — Ha behajtatunk a városba, csakhamar szemünkbe ötlük a négyyszög közepén fekvő, ódonszerű városháza, melynek építetését a XV. század elejére teszik. Nem akarom itt az épület rajzát adni, mert az úgy is általános ismert. Legjobb lesz tehát felhaladni a lépcsőkön az I. emeletre, melynek előcsarnokában balfelül egy szögletben szerényen meghúzódva a Roman-féle vaslemezbe öltöztetett szobor ragadja meg tekintetünket, melyről azt tartják, hogy római katonát, *miles romanus*-t ábrázol, ki e vidékre vetődve alapította volna Bártfa városát. De hogy ez mikor történt, hogyan került ide e katona, mint élt, minderről semmiféle tudomással sem birunk.

Az előcsarnokból a városháza nagy terméa keresztül juthatni a szűk levéltárba, melynek, nevezetesei közül első sorban egy viaszszal bevont táblát mutat elő a mi kedves Ciceronék, melynek lapjáról azonban az idő vasfoga már becsületesen letépte a viaszt. Nem is csoda, hiszen 650 évesnél jóval vénebb lehet. Hajdanában t. i. mikor még a papiros ismeretlen vala, az volt divatban, hogy ha valaki levelet akart írni egy fatáblán viaszt kent el s ebbe a levél tartalmát ércből készült íróeszközzel (stilus) bevészte. Ha e tábla csakugyan eredeti, valódi, ugy mindenesetre büszke lehet rá a város, mert ritkítja párját. Valjon nincs-e valami összefüggés e tábla s a *miles romanus* között?

Figyelmet keltő továbbá egy adókönyv 1407-ből nemcsak azért, mert régi és fényt vet ama kor adóviszonyaira, hanem amaz oknál fogva is, hogy a tinta feketesége oly épségben maradt meg, mintha egypár évtizeddel ezelőtt került volna az anyag a papírra. A mi korunk fluiduma aligha fog 400 év múlva utódaink előtt brillirozni.

Rendkívüli fontossággal birnak amaz okmányok, ugynevezett adományoklevelek is, melyek régi magyar királyaink korából származnak s melyeken a nagy cimerez viaszpecsétek nagy mértékben lekötik figyelmünket. A legrégebb állítólag 1325-ből való. Sajnos, hogy azoknak tartalmával nem ismerkedhettem meg. Erre nézve több havi buvárkodás szükségeltetnék.

Olvasható azután itt egy fenyegető levél is, melyet hihetőleg Giskra intézett a bártfaiakhoz. Tele is van ez oly dorongokkal, hogy olvasásakor az ember háta csakugy borsózik bele; argumentumul még akasztott emberek kezdetleges rajzai is láthatók a lapon. Nem is hiszem, hogy e vastag fenyegetésre sokáig késtek volna a bártfaiak a levélben kifejezett kívánságok teljesítésével.

(Folytatása következik.)

Tanügy.

Az eperjesi magyar-német tannyelvű leányiskolában a növendékek felvétele f. é. augusztus 30- és 31-én, valamint szeptember 1- és 2-án reggeli 9 órától 12-ig és délután 2 órától 4-ig az intézet épületében történik.

Az intézetbe a róm. kath. iskolaszék fenálló határozata értelmében csak magyar-német ajkú leányok vétetnek fel.

A jövő 1877/78-ki tanévben a VI-dik a (budapesti állami felsőbb leányiskola középiskolai tanfolyamának megfelelő első) osztály is megnyilván, az ebben s az V-dik (a budapesti állami felsőbb leányiskola előkészítő tanfolyamának megfelelő) osztályban való kombinált oktatás az eperjesi kir. kath. főgymn. tanáira bízott.

tette másod anyává... a mi különben igen szép, sőt dicső hivatás — — — őh egy másod anya!..“

Lilly és Arabella nem tudtak tartózkodni, hogy hangosan ne kacagjanak. Hopszíné pedig mérges pillantásokat lövelt Arthurra, ki hanyagul egy karszékre veté magát, s az előtte álló asztalka lábát nézegette.

A társaság már-már elfelejtkezni látszék a kilátásba helyezett újdonságról, amidőn Arthur célszerűnek látta, néhány emlékeztető szót kockáztatni ez ügyben.

„Bajos hölgyeim! — így szólt — méltóztassanak a napirendről el nem térni. Arabella kisasszony egy újdonságra készített minket elő, ami fényesen sikerült neki. Tekintve már most azon ténykörülményt, hogy a mi szeretetre méltó vigjátéki szendéknek rendkívül csalfa szeme van, közel fekszik a feltevés, hogy valami igen szépet fogunk hallani.“

„Látjátok kedves kollégáim — jegyzé meg kacagva Lilly — a mi Arthur barátunk olykor nagyon udvarias is tud lenni. De halljuk már azt az újdonságot!“

„Az újság, amit beszélni akartam az, — mondá Arabella — hogy eltekintve Arthur barátunk lovagiaságaitól, holnapután az igazgatóné nevenapja lesz, mely alkalomból holnap este előadás után néhány műbarát nagyszerű champagnede-ádal összekötött vacsorát rendez a „Trójai ló“ hátsó éttermében. Meg vagyunk hiva mind a hárman. — Te Hopszíné, ugy-e örülsz neki?“

„Ah én a champagnede-öröket mindig nagyon szerettem s őszintén megvallva, most sem ellenzem — felelé a kérdett. Egykoron a pezsgőzés igen divatos volt. Mikor még lánykoromban gróf Pogácsi és a kis báró Belzebub udvarolgattak ne-

A tandij első fele (az I. és II. osztályban 4, a III. és IV. oszt. 5, az V. és VI. oszt. 7 frt 50 kr.) a beiratás alkalmával; másik fele pedig a II. félév első hetében fizetendő. — A tandij fizetése alól az intézet egy növendéke sem mentethetik föl.

A tanév a szokásos Veni Sancte-val szeptember 1-én nyílik meg; a rendes tanítás pedig szeptember 3-án veszi kezdetét.

Kelt Eperjesen, 1877. évi aug. 23-án.

Lévay István,

kir. főgymn. tanár s a leányiskola vezetője.

Különfélék.

Ő felsége a király születésnapját városunkban ez idén is szokásos módon a helybeli kath. főtemplomban tartott hálaadó istentisztelettel lón megünnepelve, melyben a polgári és katonai hatóságok, valamint a közös hadseregbeli s kir. honvédségi tisztikar tagjai teljes számmal részt vettek. Délutáni 2 órakor disztribúció volt dr. Tóth Miklós püspök ő méltóságánál, melyre mintegy 60 személy volt meghiva. Ő felségére a püspök ur mondott pohárköszöntést, melyet viharos éljenzés követett, míg Fuhrmann Andor polgármester ur püspök ő méltóságát éltette.

Ebéd alatt, mely mintegy d. u. 1/2-ig tartott a legderültebb hangulat és jókedv uralkodott.

Necrolog. Laszczón f. hó 21-én néhai luskai Bánó Antal halt meg élte 49-ik évében, hosszú szenvedés után.

Városunkban pedig f. hó 20-án dezseri Tuláts József halt meg élete 73-ik évében szélhűdés következtében. Nyugodjanak békében!

Az eperjesi kisdudnevelő egyesület gyermekekertje Novák Szaniszló kerthelyiségeiben, folyó évi szeptember hó 3-án fog megnyitni s a kisdudlek beiratása ugyanott f. év szeptember 1-én és 2-án eszközölhető.

Egész évi tandij 11 frt, első félévi azaz 6 havi tandij február végeig 6 frt; mely összeg a beiratás alkalmával fizetendő.

A honvédség őszi fegyvergyakorlatai, melyekre az itteni 37-ik zászlóaljbeli szabadságotakból, mintegy 600 főnyi legénység lón behiva, e napokban kezdetüket vették.

A bevonult legénység legnagyobb része Soóváron van elszállásolva.

Nyilvános köszönet. Jól tudom, hogy az irántam tanúsított nemes tettnek legszebb jutalma saját szívemben van, s hogy a nemes ügy nyilvános dicséretre nem szorul; mindazonáltal bocsánatot kérve az illetők szerénységétől, bátor vagyok köszönetet mondani azon emberbaráti szeretetért, melyet a nagy tekintetben és hirben álló Hajts, Otkocsi és Florián tanár urak fényesen megbizonyítottak, az által, hogy engem, mint magántanulót minden díj nélkül oktattak. *Schwab Samu.*

A budapesti tudom. egyetem irodájától a következő értesítést vettük: A budapesti tudom. egyetemen a szülésznoi téli tanfolyamra való beiratások f. é. szeptember 1-én kezdődnek.

Szabályrendelet a végkielégítéseknek birói végrehajtás után mily mértékben való lefoglalhatóságáról. A magyar királyi minisztertanácsnak folyó évi július hó 12-én kelt határozata alapján, a végkielégítéseknek birói végrehajtás után lefoglalhatóságára nézve, az 1876. XXXI. törvénycikk kiegészítéseképen, ezennel a következők rendelkeznek: Az 1876. XXVI. törvénycikk életbeléptetése után foganatosított végrehajtásoknál a végkielégítés hitelezők részére csak egy harmad részben foglalható le, de csak azon esetben, ha az 350 frtot

TÁRCA.

„Jó éjt kedves öregem!“

Epizód a színtalalk világából.

IV.

„Hát tudod-e, Lillykém — szólalt meg végre Arabella kisasszony — mi a nagy újság?“

„Soha biz én! — felelé Lilly — mit törődöm én a más bajával. Hanem elég újság az, hogy fölkerestétek szerény hajlékomat. — Tandem ali-quando! mint a kis ösém mondta, ha sok kérés után vajas kényeret adtak neki. Vagy talán a Bismark csinált valami újságot? Nos, kíváncsi vagyok, kedvesem.“

„Bismarck? — veté közbe kérdőleg Hopszíné, ki eddig egy szót sem hallott — ezt az uri embert nem ismerem. Miféle ember az, afféle mecaenás, vagy kritikus?“

„Kedves Hopszíné — jegyzé meg a 18 éves Arabella — te ma megint szerfelett naiv szerepre kezdesz vállalkozni. Pedig a te sphaerád, a te köröd, a „másod anyai“ hivatásban fekszik; légy szíves tehát ezen túl ne terjeszkedni.“

„Ejnye mily fenhangon beszél a kis Bella — viszonzá pikánsan Hopszíné — ha akartam volna, és lett volna hozzá hedvem, ma első drámai hősnő lehetnék — Hogy ma nem vagyok az, annak nem én vagyok az oka...“

„Lássá asszonyom — jegyzé meg tettetett komolysággal Arthur — én ugy, a színpadon látva önt, már régen ugyanezt gondoltam. Nincs ugyan szerencsém ismerni életrajzát; de azt hiszem nem csalódom, a midőn azon meggyőződéssemnek adok kifejezést, hogy önt, asszonyom, egyedül a sors

kom : — ah akkor — akkor előadás előtt, a színtalalk közt, az öltözdében s előadás után megint pezsgőztünk és mindig csak pezsgőztünk. — Én istenem, ez olyan jó volt és olyan természetes!... A kis Belzebubnak soha sem volt pénze, csak esze; a vén Pogácsynak meg esze nem volt, hanem pénze. A pezsgőt ő fizette, szegény; — a negyedik-ötödik pohár után rendezen sua forma be volt állítva, mint mondani szokás; — a vén csasi aztán helyettem Belzebubot ölelgette s Belzebub engem... hahaha! nagyszerű volt! Ugy kinevettük a jámbort s oly bolondokat üztünk belőle... és ez olyan jó volt, és olyan természetes!...“

„Óh nagyszerűen természetes! — közbeveté Arthur — s hihetőleg akkor kvalifikálták asszony-ságotat — folytatá — első sorban anyává s aztán másod anyává?“

„Uram!“ kiálta fel Hopszíné feddő hangon, s haragos szemmel méregetve Arthurat.

„Asszonyom! — felelé ez nyugodtan — haragvó hölgyeket nézni szép, de rettenetes. Vegye tehát kérem tekintetbe, hogy fiatal vagyok, mint egykor Belzebub, s bocsásson meg, az ő kedveért.“

„Ah Belzebub!... sohajtá Hopszíné, némi habozás után kezét nyujtva Arthurnak. Jól van, az egyszer megbocsátok önnek.“

„Igy tehát van szerencsém magamat ajánlani bajos hölgyeim! — Jó mulatságot holnap estére!“ szólott Arthur, Lilly kezét megcsókolva s hirtelen távozván.

Hopszíné utána nézett.

„Pajkos egy fiu — szólott, félig halkán — szakasztott olyan, mint Belzebub — őh Belzebub!...“

(Folytatása következik.)

meghalad, s a marasztaltnak a foglalás után is annyszor számítva 350 frt marad szabad rendelkezésre, a hány évi fizetésnek felel meg a részére engedélyezett végkielégítési összeg. Azon végrehajtásoknál, melyeknél a foglalás az 1876. XXXI. törvénycikk kihirdetése napján már foganatosítva volt, a végkielégítésből annyszor 300 frt tartandó vissza a végrehajtást szenvedett szabad rendelkezésre, a hány évi fizetésnek felel meg a részére engedélyezett végkielégítési összeg.

Communalangelegenheiten.

Der städtischen Finanzkommission wurde — wie wir leghin zu berichten Gelegenheit hatten — von der Repräsentanz die Aufgabe gestellt, den auf den Umbau des Gebäudes „zum schwarzen Adler“ bezüglichen allgemeinen Plan einer eingehenden Prüfung zu unterziehen, denselben auch an Ort und Stelle zu studieren und auf Grund dessen einen detaillirten Plan und Kostenvoranschlag vorzulegen, welcher sich namentlich auch auf den Umstand zu erstrecken haben wird, welche Kosten der Umbau, oder die gründliche Reparatur des genannten Gebäudes sammt Ausführung des projektierten Theaters in Anspruch nehmen wird, und wie hoch sich diese Kosten ohne dem Theatergebäude belaufen würden.

Dass das Gebäude zum schwarzen Adler im gegenwärtigen Zustande nicht verbleiben könne, ist eine Thatsache, welche sich nicht hinwegzudenken lässt und die auf den ersten Blick auf das Aeußere, noch mehr aber in das Innere dieses regelwidrig gebauten Gebäudes einem Jeden sofort in die Augen springen muß.

Dieser Thatsache wurde auch seitens der Repräsentanz zu wiederholten Malen Rechnung getragen, was schon auch aus dem Umstande zur Genüge erhellt, daß der Umbau des fraglichen Gebäudes bereits vor 12 Jahren in Aussicht genommen wurde.

Es wurde damals von einem hauptstädtischen Baumeister auch ein darauf bezüglicher Plan ausgearbeitet dessen Ausführung jedoch wegen der ungünstigen Verhältnisse und wahrscheinlich auch in Folge der im damals vorgelegten Plane enthaltenen manigfachen Schwierigkeiten nicht in Angriff genommen wurde.

In jüngster Zeit wurde zum Zwecke der nöthigen Reparaturen eine Summe von 2000 fl. in das Budget aufgenommen.

Und schließlich wurde die Nothwendigkeit des Umbaus, beziehungsweise der gründlichen Ausbesserung seitens der Repräsentanz klar und deutlich zum Ausdruck gebracht.

Die Finanzkommission versammelte sich daher dieser Tage, um der ihr zugefallenen Aufgabe gerecht zu werden.

Bei dieser Gelegenheit bildete im Allgemeinen den Hauptgegenstand der Berathung die Frage, ob der Umbau, oder bloß eine Reparatur des fraglichen Gebäudes in Vorschlag zu bringen wäre.

Ein Theil der Stimmen stellte sich auf den Standpunkt des Sparens, weil unsere Stadt nicht in der Lage sei, unter den gegenwärtigen Zeitverhältnissen, so bedeutende Auslagen zu thun.

Namentlich wurde auch auf den Umstand hingewiesen, daß ein Kriegszuschlag im Bereiche der Eventualitäten liege und somit eine Belastung der Stadt nicht rathlich erscheine.

Die Instandsetzung des schwarzen Adlers wäre also nach dieser Erwägung mehr oder weniger mit der orientalischen Frage im Zusammenhange.

Eine etwaige Erdrerschütterung u. dgl. jedoch, wurden, trotzdem dieselben ebenfalls nicht außer Bereich der Möglichkeiten liegen, nicht in Betracht gezogen.

Mit einem Worte, das Sparisystem erschien diesmal mit dem Festhalten an den Statusquo als völlig identisch.

Dem gegenüber wurde geltend gemacht, daß zwischen dem Sparen einer Kommune, und jenem eines Privaten, ein ungemein großer Unterschied liege.

Eine Kommune spare nicht damals, wenn sie jeden halben Kreuzer krampfhaft erspart und um keinen Preis herausgibt, sondern sie spare, wenn ihre Ausgaben produktiver Natur sind.

Der Private hat eine verhältnißmäßig kurz bemessene Zeit vor sich; die Kommune lebt ewig.

Produktiv sind jene Ausgaben, aus welcher der Kommune materielle oder kulturelle Vortheile entspringen.

Thun wir nichts, um uns und den Fremden den Aufenthalt in unserer Stadt angenehm und wünschenswerth zu machen, tragen wir im Gegentheile dazu bei, um dieselbe in ihrem Aufschwunge hintanzuhalten, nur um sagen zu können: wir Alte haben der nachfolgenden Generation einige Kreuzer erspart; so haben wir damit weder der Stadt, noch der künftigen Generation einen Dienst geleistet. Der letzteren namentlich schon auch darum nicht, weil ihr im Grunde genommen, doch nichts anderes aufgespart wurde, als: die doppelte Mühle.

Diese Argumente gewannen nach lebhaftem Ideen-austausche die Oberhand, und wurde die Ausarbeitung der Pläne beschlossen.

Gelegenheitlich werden wir auf diese Angelegenheit zurückkommen.

Correspondenzen.

Giralt den 23. August 1877.

Kahle Stoppelfelder, vereinzelt dastehende Garben, die der Einheimung noch harften, boten sich

meinen Augen dar, als ich einen Ausflug nach den nördlichen Ortshäusern unseres Komitates machte. — Dieser Anblick, geeignet den Menschen an die Vergänglichlichkeit alles Irdischen zu erinnern, verfehlte seine Wirkung auch auf mich nicht. In Melancholie versunken, aus der mich nur das zeitweilige Aufschreien des Kutschers, wenn er seinen Gaul, wegen dessen Faulheit, zurechtwies, störte, langte ich in Kurima an, wofelbst ich Station hielt. Hier wartete meiner etwas, das mir reichliche Entschädigung, für die etwas unbehagliche Reise bot. Ich begegnete Leuten in langen Talaren, mit langen Bärten, und noch längeren Ringellocken. Ich glaubte mich nach Galizien verlegt, dem Lande, wo diese Mode noch immer im Aeußern steht. Alle reichten mir die Hände, mit dem altherkömmlichen Grusse Schalem-Alechem, als wären sie meine Brüder, Verwandte, alte intime Bekannte. Ob die herzliche Aufnahme, die man mir allenthalben zu Theil werden ließ, oder die Absonderlichkeit, dieser Leute, mein Interesse für sie erregte, fällt mir schwer zu bestimmen, aber ich konnte mir es nicht verlagern, sie um die Beschaffenheit ihrer Verhältnisse zu befragen. Sie rühmten sich insgesammt, daß bei ihnen im Allgemeinen der Wohlstand herrsche. — Auf die Frage ob sie auch für ihr geistiges Wohl Sorge trügen, erwiderten sie mir in einem etwas ironisch klingenden Tone, daß sie ihre Kinder nicht zu Schulmeistern, sondern zu tüchtigen Kaufleuten erziehen wollen, und da ist der Hitzelanz von Bildung überflüssig. Ich belehrte sie eines Besseren, indem ich ihnen aus einander setzte, daß ein tüchtiger Kaufmann auch einen gewissen Grad von Bildung besitzen müsse. Sodann begab ich mich zum Bezirksrichter, dieser ein sehr loyaler Mann erklärte mir auch, nachdem wir auf die Einwohner dieses Ortes zu sprechen kamen, daß es ihnen zwar an Bildung fehle, durch ihren bienennmäßigen Fleiß und Thätigkeit im Handel aber, Nachsicht verdienen. Auch der Priester, dem ich ebenfalls einen Besuch abstattete, gibt in Liebenswürdigkeit seinen Mitbürgern nichts nach, er führte mich in seinen Garten, pflückte für mich die schönsten Blumen und kredenzte mir einen Teller, voll der wohlriechendsten Früchte. Das Alles machte auf mich den Eindruck der höchsten Verriedigung, nur leider konnte ich mich des schmerzlichen Gedankens nicht erwehren, daß in manchen Orten wohin die Lichtstrahlen der Aufklärung gedrungen sind, dieses brüderliche Einvernehmen nicht herrscht, sondern der Samen der Zwietracht üppig in die Jahre schießt, und der minder Begüterte, nur schächtern zum Reichen emporblicken darf. Dann noch einen Blick auf die Wirtschaften und ich setzte meine Reise fort, um die Erfahrung reicher, daß nicht nur eine Reise von 80 Tagen um die Erde, sondern eine Reise von 1. Tage auf der Erde nach Kurima auch genüge, Erfahrungen einzusammeln. //

Kleine politische Rundschau.

Die wichtigsten Nachrichten vom Kriegsschauplatz reproduzieren wir im Folgenden.

Aus Bukarest wird der „Politischen Korrespondenz“ telegraphirt:

In den letzten acht Tagen haben sehr wichtige Beratungen des Generalstabes des russischen Hauptquartiers stattgefunden. Es machten sich Erwägungen geltend, nach welchen in Anbetracht der Unwahrscheinlichkeit, den Krieg vor Eintritt des Winters beendigen zu können, eine Auflassung der Positionen im Schipla-Passe, bei Tirnowa ein Rückzug der Armee über die Donau und nur die Fortsetzung der Belagerung der türkischen Donaufestungen zu erfolgen hätten. Mit Rücksicht auf die ungünstige moralische Wirkung einer solchen Operation, namentlich aber aus Besorgnis vor dem Beginne einer allgemeinen türkischen Massacre in Bulgarien, behielt doch bald die Absicht die Oberhand, die in's Stoenen gethathenen Operationen alsbald kräftig wieder aufzunehmen und keinerlei Punkt mehr freiwillig zu räumen.

Konstantinopel, 22. August. Ein Telegramm Sulaiman Pascha's meldet, daß bei hundert Kosaken fünfzig Dörfer, welche Kaganlik occupirten, angegriffen, jedoch gegen Anstehen zurückgeworfen wurden.

Ein Telegramm des Kommandanten von Rustschud signalisirt ein für die Türken günstiges Gefecht bei Kadenteny. — Ein Telegramm Osman Pascha's berichtet ein für die Türken günstiges Gefecht in der Umgebung von Plewna. — Ein Telegramm des Kommandanten von Janina meldet eine Niederlage von sechzig griechischen Räubern an der Grenze. — Der Sultan empfing heute den armenischen Patriarchen und überreichte demselben den Osmanie-Orden erster Klasse.

Bukarest, 19. Augst. In der Politik der rumänischen Regierung ist eine Schwendung wahrscheinlich. Der offiziöse „Romanul“ vom 17. d. sagt, daß man Unrecht thue, die Regierung anzuklagen. Bis jetzt sei noch nichts Definitives geschehen. Die rumänische Division könne ganz gut von Nikopolis und Plewna zurückgezogen werden. Der größte Theil der Armee stehe noch auf rumänischem Boden. Wenn sich Männer finden, die das Vertrauen des Fürsten und der Nation genießen und bereit sind, unter den gegebenen Umständen die Geschicke des Landes zu leiten, dann sind die Minister bereit, sich zurückzuziehen.

Tagesneuigkeiten.

Ein Vater auf Reisen. Ein hiesiger Herr beabsichtigte neulich seiner kleinen Tochter das Bergnügen zu bereiten, sie auf seine Reise nach Kaschau mit-

zunehmen, um ihr Gelegenheit zu bieten, die Wunder der Dampfkraft und die Schönheiten der Hauptstadt Oberungarns aus eigener Erfahrung kennen zu lernen.

Es wurden zu diesem Behufe Fahrkarten gelöst und schon auch ein Waggon bestiegen, als das Töchterchen die ungewohnte Situation plötzlich unerträglich zu finden begann und unter bitterlichen Thränen das Heraussteigen und die sofortige Heimkehr verlangte.

An eine Beschwichtigung konnte unter den gegebenen Verhältnissen nicht gedacht werden, und so wurde denn ausgestiegen und sammt den Fahrkarten die Heimkehr vom Bahnhofe angetreten, was seitens des Töchterchens frohen Muthes geschah.

An der hiesigen isr. Volksschule finden die Einschreibungen für das Schuljahr 1877/8 am 28., 29. u. 30. d. M. je von 9—11 Vormittags in den Schullokalitäten statt, die Vorträge beginnen am 2. September l. J.

Polizeiliche Sperrstunde. Um den häufigen Ruhestörungen vorzubeugen, welche durch das nächtliche Lärmen und Musizieren in den Gast- und Wirthshäusern verursacht wurden, wurde die polizeiliche Sperrstunde für die Gasthäuser auf 11, für die Wirthshäuser hingegen auf 10 Uhr Abends festgesetzt.

Nach Verlauf dieser Zeit wird fortan kein Musizieren gestattet und diesbezügliche Ausschreitungen strengstens geahndet.

Die Mondesfinsterniß, welche am 23. d. Monats stattfand, war in unserer Stadt, ihrem ganzen Verlaufe nach deutlich zu beobachten, da der Himmel wolkenlos war.

Brandlegung. Auf ein Dach eines am oberen Ende der Ungargasse gelegenen Hauses wurde vorgestern in der Nacht ein in Petroleum getauchtes und in Brand geflechtes Bündel Linen geworfen.

Das Dach fing bereits Feuer, wurde aber durch den plötzlichen Regenguß im Keime erstickt.

Aus der Art des Präparates und der Weise, wie dasselbe hinaufgeworfen wurde, unterliegt es keinem Zweifel, daß es sich um eine absichtliche Brandlegung handelte.

Blitzschlag. Donnerstag Nacht brach plötzlich ein großes Gewitter aus. Der heftige Regenguß und mächtige Donner weckte viele Einwohner unserer Stadt aus dem Schlafe.

Namentlich erfolgte während der Dämmerung ein Donnererschlag, welcher alle Fenster erzittern machte.

Ein Blitzschlag fuhr in das Zoovärer Kirchengebäude, dessen Dach sich in Folge dessen entzündete. Die dortige Feuerwehr wurde sofort alarmirt und verhiütete ein weiteres Unglück.

Die Eröffnung des Kindergartens findet am 3. September l. J. im Kovátschen Garten statt. Die Einschreibungen erfolgen am 1. und 2. September.

Die ganzjährige Einschreibgebühr beträgt 11, die halbjährige hingegen 6 fl.

Im Bartfelder Stadtarchive. Unter diesem Titel veröffentlichen wir an anderer Stelle einen Aufsatz, welcher denjenigen unserer g. Leser, die sich für die Vergangenheit und die Alterthümer unserer Städte interessieren ohne Zweifel willkommen sein dürfte.

Das Bucherunwesen. Zur Charakteristik der durch das Bucherunwesen in Ungarn geschaffenen Zustände erzählt der „Vester Lloyd“ u. A. folgendes: „Im Somogyer Comitate wurde eine halbe Session im Werthe von fl. 2900 um fl. 7, in Bihar wurden 32 Joch Feld um fl. 9 verkauft; in Nagy-Bajom (Mittel-Szolnoker Comitiat) wurde ein Besitzthum von 39 Joch 625 Quadratklaftern Ackerfeld, einem Haus und drei Joch 145 Quadratklaftern Intercavilla im Werthe von fl. 3018 um fl. 13, Nagy-Paral (Mittel-Szolnoker Comitiat) ein Besitzthum, bestehend aus vier Joch 430 Quadratklaftern erster Classe um 50 fr gerichtlich veräußert!“

Kavaliere zu vermieten! So etwa könnte das Aushängeschild eines in Amerika kultivirten Geschäftszweiges lauten, der sich vielleicht auch zur Uebertragung nach dem Boden des alternden Europas eignet. Es gibt nämlich in New-York gewisse Establishments, welche Damen nicht anders als in Herrbegleitung betreten können, wenn sie keinen Standal provozieren wollen. Diejenigen nun, welche nicht Arm eines schüßenden Kavaliere zur Verfügung haben, befinden sich in der unangenehmen Lage, die angedeuteten Vergnügungsorte meiden zu müssen, so sehr ihre Sehnsucht sie auch dahin treibt. Um einem derartigen Uebelstande zu begegnen, haben nun mehrere eheliche Damen in den letzten Wochen eine Petition an den „Herald“ gerichtet, in welcher sie das Venetische Allerweltsblatt ersuchten, der von ihnen getragenen Idee den Schutz seiner Publizität leihen und für die Gründung einer „Agentur“ wirken zu wollen, in welcher Damen in ihrer Lage jederzeit einen Kavaliere bereit finden, den sie für sich mit Beschlag belegen könnten. — Die Idee scheint jedenfalls überlegenswerth gewesen zu sein, denn neuerdings zeigt der „Herald“ an, daß unter dem Namen „American district telegraph Company“ ein Unternehmen ins Leben getreten ist, welches jeder Dame, die nach Abbruch der Dunkelheit ausgehen will, einen Begleiter zur Verfügung stellt.

Leichenverbrennung in den Wolken. Beim kaiserlich deutschen Patent-Amte ist in den letzten Tagen irgend ein sonderbarer Kauz um das Patent für eine Leichenverbrennung im Himmel eingekommen. Nach Angabe des Patent-Inchters soll der Leichnam, in einem Gitterverschluß geborgen, in einen Luftballon gelegt werden, der den entseelten Körper mit Blischnelle in der höheren Regionen hinaufhebt. Mit der Luftballon zur genügenden Höhe gestiegen, so wird derselbe ver-

brannt, so daß die Nische des Entschlafenen in alle vier Winde fliegt. Der Patentfischer bemerkt zugleich, daß der betreffende Luftballon mehrere Male zu diesem Experimente zu gebrauchen sein und daher das Unternehmen sich nicht kostspielig stellen wird. Die kaiserlichen Patenträthe haben über diesen besonders genialen Einfall sehr gelacht, jedoch den sonderbaren Schwärmer abgewiesen.

Schwer zu bestellen! In Bremen lief dieser Tage eine Postkarte aus Badweil mit folgender Adresse ein: „An meinen lieben Sohn mit den gelbledernen Hosen, is er net in Hamburg, so in Bremen.“ Bis jetzt ist es noch nicht gelungen den gelbledernen Empfänger zu ermitteln. Der Inhalt der Karte war folgender: „Kurba Anton. I wirda in Setembr 5 Guida schüca un an Stigel + Quata lost die grüße und i a Da Wata Wenzel.“

Uberglauben im neunzehnten Jahrhundert. Man schreibt aus Kassel, 18. August: Vor der Strafkammer des hiesigen Kreisgerichtes stand heute ein 26 jähriger Fuhrman aus Hessa (Kreis Kassel), welcher eine 76 Jahre alte Frau lebensgefährlich mißhandelt hatte, „weil sie wiederholt seine Pferde behert habe“. Auch habe der Burjche sie mit dem Tode bedroht, wenn sie ihm nicht als Erbsag innerhalb dreier Tage ratenweise 700 Thaler „herbeihere“, die er dann um Mitternacht im Stalle holen wolle. Vor Gericht wiederholte der wegen körperlicher Verletzung und Erpressung Angeklagte seine Behauptung, daß das „Beheren“ wirklich stattgefunden und daß die Alte dieß auch — wahrscheinlich um weiteren Prügelein zu entgehen — eingestanden habe. — Daß Kollegium ließ indessen diese „Thatfache“ nicht als Entschuldigung gelten und erkannte auf eine dreimonatliche Gefängnisstrafe.

Gemeinnütziges.

Eine neue Heilmethode. (Metallospie). Dem „N. Y. Z.“ entnehmen wir folgenden interessanten Bericht. Vor einem Vierteljahrhundert ist eine medizinische Entdeckung gemacht worden, welche bisher fast ganz unbeachtet blieb oder verspottet wurde, jetzt aber, durch eine Kommission von Sachverständigen geprüft und für richtig befunden, sensationelles Aufsehen macht. Das „Journal des Débats“ berichtet ausführlich über die Arbeiten der wissenschaftlichen Prüfungs-Kommission ad hoc in der Pariser „Salpêtrière“ und über die Entdeckung selbst, welche namentlich für die leidende Menschheit von unschätzbarem Werthe zu werden verspricht.

Schon im Jahre 1849 und neuerdings wieder in schärferer Weise behauptete Dr. Burq, daß man gelähmten Körpertheilen durch Auflegen eines Goldstückes oder auch einer großen Kupfermünze wieder das Empfindungsvermögen mittheilen könne, wobei sich die Wahl der Münze nach dem Temperamente des Kranken richte. Es gibt Patienten, deren Leiden nur durch Gold gelindert wird, während bei einem Andern nur Kupfer und bei einem Dritten nur Zink anschlägt. Diese Verschiedenheit in der Wirksamkeit der Metalle schien absurd und die ganze Entdeckung fand nur wenig Glauben; umsoweniger, als auch Dr. Burq selber sie nicht zu erklären wußte. Durch mehr als fünfundsiebzig Jahre mühte sich dieser Arzt vergeblich ab, seine Versuche vor einem größeren Fachkreise durchzuführen zu können, und erst zu Ende des verfloßenen Jahres ermächtigte ihn Herr Charot, dieselben auf der betreffenden Abtheilung des unter dem Namen „La Salpêtrière“ bekannten Spitäles fortzusetzen. Von der „Biologischen Gesellschaft“ wurde zur Kontrolle dieser Versuche eine aus den Herren Charcot, Luys und Dumontpallier bestehende Kommission berufen. Diese Kommission hat sich, um ihrem Votum größeres Gewicht zu verleihen, noch durch die Herren Gellé und Lanfolt, sowie den in physiologisch-physikalischen Untersuchungen besonders gewandten Herrn P. Regnard verstärkt. Der Kommissions-Bericht ist unter dem Titel: „Rapport sur la métallospie“ in der „Gazette Médicale“ von Paris am 28. April d. J. veröffentlicht worden und zeigt, daß man fünfundsiebzig Jahre durch Saumligkeit verloren hat, um die interessantesten Details dieses Berichtes kennen zu lernen, welcher die von Dr. Burq schon vor so langer Zeit beobachteten Erscheinungen nun vollständig bestätigt.

Wir können natürlich hier nur die wichtigsten Punkte dieses Berichtes kurz signalisiren.

Ein sechzehnjähriges Mädchen litt an Konvulsionen und Sinnestäuschungen des Gesichtes und Gehörs und war an der rechten Körperhälfte ganz empfindungslos, so daß man die Haut mit einer Stahlnadel ganz durchbohren konnte, ohne eine Schmerzäußerung zu erregen. Selbst die Wirkung des Glüh eisens wurde an der erwähnten Seite von der Patientin nicht empfunden. Die Herren Charcot, Luys und Dumontpallier applizirten an der empfindungslosen Seite Armbänder, welche aus Goldmünzen zusammengesetzt worden waren. Nach fünfzehn Minuten begann sich die Haut zu röthen, die Kranke fühlte ein lebhaftes Prickeln („Ameisenlaufen“) und selbst die leichtesten Stiche schienen unerträglich; das Blut trat aus den Stichwunden in Tröpfchen hervor. Die Patientin hörte wieder mit dem rechten Ohr, welches bisher taub gewesen, und das rechte Auge erlangte die verloren gegangene Fähigkeit, Farben zu unterscheiden.

Bei anderen Kranken blieb die Anwendung des Goldes ganz ohne Wirkung; auf den Rath des Dr. Burq veruchte man Kupfer oder Zink, und nach wenigen Minuten konnte man schon die Wiederkehr der Empfindlichkeit und der Circulation in den Kapillargefäßen der Haut wahrnehmen.

Diese einfache örtliche Applikation eines Metalles übt auf den Organismus eine so energische Wirkung aus, daß die Muskelkraft gleich der Körpertemperatur ganz verändert erscheint. Das vorerwähnte junge Mädchen vermochte, so lange seine rechte Seite empfindungslos war, durch einen Faustschlag auf den Puffer eines Dynamometers (Kraftmessers) mit der rechten Hand nur einen Ausschlag von 23 Kilogramm hervorzubringen, während ein Schlag mit der linken Hand einen Effekt von 45 Kilogramm bewirkte. Eine Viertelstunde nach der Anwendung des Goldes und nach der Wiederkehr der Empfindlichkeit bewirkte die rechte Hand einen Ausschlag von 30 und die linke einen solchen von 35 Kilogramm. Die rechte Hand hatte gewonnen und die linke verloren. Nach einer Stunde zeigte sich aber eine allgemeine Abchwächung der Muskelkraft. Ebenso war von der Anwendung des Metalls die Temperatur der linken Körperhälfte 27, jene der empfindungslosen rechten nur 24 Grad; später suchte sich die Temperatur auszugleichen und erniedrigte sich schließlich im Allgemeinen.

Die Wiederkehr der Empfindung ist in diesen Fällen nur vorübergehend; einige Stunden später tritt wieder die Anästhesie ein und der Kranke klagt über allgemeine Schwäche, gleichsam als hätte er auf einmal mehr Kraft ausgegeben, als er gewohnt war.

(Schluß folgt.)

Fruchtpreise vom 24. August 1877.

Woggen per 100 Kilogr. Neu	fl.	6.25	6.75
Weizen „ 100 „ „	„	9.50	10.25
Gerste „ 100 „ „	„	—	—
Dafel „ 100 „ „	„	5.—	6.—
Wais „ 100 „ „	„	—	—
Erbsen „ 100 „ „	„	—	—
Linlen „ 100 „ Neu	„	6.—	9.—
Höfen „ 100 „ „	„	—	—
Erdäpfel „ 100 „ „	„	—	—

Die in Wien am 18. August gehobene Zahlen.

12, 53, 88, 42, 46.

Die nächste Ziehung ist am 1. September 1877.

Felelös szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

4146. tk. sz.

158 1—2

Arverési hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, mikép Zsády Ferenc csödtömögéhez tartozó kapronczai 2, 30, 47 és 49. számú tjkönyvbeni 70251 frtra becsült, Varjufalvi 28. számú tjkönyvbeni 3500 frtra, Buczló község 16 és 30. számú tjkönyvbeni 200 frtra becsült nemesi birtok és járuléai, — valamint a Trocsán községbeni 600 frtra becsült malomjog az 1877. évi szeptemberhő 4-ik napján délelőtt 9 órakor az itteni 2-ik emeleti pertárnak hivatalos helyiségben megtartandó második önkéntes árverés alkalmával a fent említett ingatlan birtok bucsáron alól is el fog adatni, — még pedig következő árverési feltételek mellett.

1) A fenti javakkal árverés alá bocsátatnak azok tartozékaiként, a bennök és rajtok találatát, s árveréskor találatandó urasági őszi és tavaszi vetések s ültetések is habár azok a fennebbi becsárakban benn nem foglaltatnak.

Még pedig átmennek a 46 köbölnyi őszi vetések a leendő vevő s illetőleg vevők birtokába minden külön fizetés és megtérítés nélkül.

Ellenben a csak most folyamatban lévő tavaszi vetésekre és ültetésekre nézve a leendő vevő s illetőleg vevők a csödtömögnek a vetési magot és a szántási s vetési munkát ezen vidék folyó árai szerint, külön megfizetni kötelesek.

2) Mind ezen javakra, a fennebbi sorrendben tételesen külön-külön történik az árverés.

3) Kiküldési áratul a fennebbi elsorolt becsárak szolgálhatnak.

4) A második határidőbeni eladás csak a legtöbbet ígérőt kötelezi azonnal a leütéstől kezdve föltétlenül, ellenben a csödtömögvetői választmány magának arra nézve a lenés napjától számított nyolc nap alatt bejelentendő jóváhagyást vagy ennek megtagadását világosan fentartja.

5) Minden árverési kívánó tartozik, mielőtt az árverésben részt venne, a fennebbi illető becsárak 5% -át akár készpénzben, akár az eperjesi pénzügyezetek valamelyikének betéti könyveikben, akár pedig az árverés-kori tözsdéi folyamatszerinti értékek elfogadandó állampapirokban, a kiküldött bíró kezébe, bántapénzzel letenni.

A vevőnek bántapénze azután bírói kéznél marad, és csak az utolsó vételári részletbe fog beszámíttatni; a többi árverőké ellenben nekik mindjárt az árverés befejezése után vissza adatik.

6) A vevő köteles a vételár első harmadát három hó alatt, második harmadát hat hó alatt, és utolsó harmadát egy év alatt, valamennyit a sikeres árverés napjától számítva, és valamennyit a most mondott naptól járó 6% kamataival együtt a csödtömög gondnokának és két választmányi tagjának kezébe, pontosan befizetni.

Mintthogy azonban a cs. kir. szabadalm. ált. osztr. földhitelintézet a csödtömögnek megígérte: hogy a kapronczai 2-ik számú tjkönyvbeni javakra első helyen bekebelezett, és még 29284 frt 26 kr. erejéig fizetetlen törlesztési kölcsönét, a hátralékos kamatok és tőketörlesztési részletek szabályszerű rendezése esetére, az előbbi feltételek alatt minden birtokotud javára, meghagyni fogja; az ezt megelőző berendezésben megállapított fizetési határidők, a kapronczai 2, 30 és 39. számú tjkönyvekbeni javak tekintetében csak a most említett törlesztés kölcsön hátralékos kamatainak és tőketörlesztésének lerovására szükséges összegre és az azon törlesztési kölcsön átvállalandó összegének levonása után fennmaradó többi vételári összegnek vonatkoznak.

7) A vevő a megvett árverési tárgynak tetteles birtokába azonnal az árverés és illetőleg annak jóváhagyatása után lép; annak, a tulajdonjog átruházása végett, az ő nevére való telekkönyvi átírása azonban csak a vételár teljes befizetése s illetőleg átvállalás általi kiegyenlítése után fog engedélyeztetni.

8) Az árverési tárgy tetteles birtokával annak a betáblázott adóságokon kívüli — összes terhei és veszélyei is, nevezetesen pedig az állami, törvényhatósági és községi adók, s a tűzkar elleni biztosítás a vevőre mennek át, úgy, hogy amennyiben ezeket a csödtömög előlegezte volna, vagy meg előlegezné, ezeket neki a vevő az időtartam aránya szerint, megtéríteni tartozik.

9) A tulajdoni jog átruházásáért járó illetéket és a vételár lefizetésével s a telekkönyvi átíratással egybekapcsolt bélyeg és egyéb kiadásokat is a vevő egyedül köteles viselni. — Végre:

10) Ha a vevő a vételári lefizetéseket pontosan nem teljesítetné: akkor ő nemcsak bántapénzét elveszti, hanem az érdeklét felek bármelyikének kérelmére, egy az ő veszélyére és költségére még pedig csak egy határidő kitűzésével, tartandó új árverés is el fog rendelkezni, s annál az árverési tárgya a bucsáron alól is minden esetre eladatni, az elért vételárnak ekkép netalán támadandó hiánya a korábbi, vagyis a késedelmes vevő által világos adósságként viselendő lévén, anélkül, hogy ő az új árverésnél netalán elérendő többlet igényével bírna.

Ez alkalommal nem ezen hatóság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők képviselőtársaságáról az 1868. évi 34. tc. 433. § értelmében leendő intézkedések megtételére felhivatnak, valamint mindazok, kik az eladandó ingatlan irányában tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíteni vélnék, felszólítatnak: miszerint ezeket e hirdetmények közzétételétől számított 15 nap alatt ezen törvényszéknek annál inkább nyújtsak be, mert különben azok a végrehajtás folyamat nem gátolva, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1877. évi augusztushő 16-án tartott üléséből.

Péchy,

h. elnök.

Krivácsy,

jegyző.

Meghívás.

Az eperjesi kisdiednevelő-egyesület folyó 1877. évi augusztó 26-án d. e. 10 órakor sz. kir. Eperjes város tanácstermében rendes évi közgyűlést

tart, s ahhoz az egyesületnek összes tagjai s pártolói tisztelettel meghívatnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgató-választmányok évi jelentése.
2. Pénztárnoki jelentés a vagyon állásáról, s a költségeloirányzatnak megállapítása.
3. A nők az egyesület életbevágó közreműködése tárgyában kidolgozott javaslatnak tárgyalása.

157 2—2

Az eperjesi kisdiednevelő-egyesület választmánya.

Häcksel-Maschinen

neuester Construction, sehr leicht gehend, verstellbar auf 5 Längen, schneiden bei Handbetrieb circa 300 Kilo Häcksel pro Stunde, empfehlen zu den billigsten Preisen franco Bahnfracht unter Garantie uod Probzeit. Solide Agenten erwünscht.

147 2—5

Ph. Mayfarth & Comp.,
Maschinenfabrik, Frankfurt a. M.

A cs. k. és magy. k. hit. katonai intézet Budapestben.

Az intézet vizgák letévesére előkészít, és pedig: az egyévi önkéntesek vizgájára július 1-jétől, a tartalék- és honvéd-tiszt vizgájára november 1-jétől, a tényleges hadapródi vizgájára október 1-jétől, siuknak minden katonai-intézetekre október 1-jétől, Kivánatra az intézet látogatói az intézetben lakást és teljes ellátást is nyerhetnek.

Beiratások

150 3—3

Heimerle Ferencz

igazgatónál eszközölhetők Budapestben, 3 korona-utca 16. sz.

Gummi und Fischblasen
nur in zuverlässiger Qualität von 1—4 fl. pr. Dutzend. 155 2—10

Empecheur

(Pollutionbeschüger)

2 fl. pr. Stück, mit spezieller Gebrauchs-Anweisung versehen, diäret gegen Rachnagme

JOHN. ZIEGER. GRAZ.

Gummi-Spezialitäten- u. Bandagen-Fabrik.

Egységügyi - hatóságilag megvizsgáltatván s az egészségre nézve teljesen ártalmatlan szernek találatott!!

„PURITAS“

haj-iffjító-tej.

A „Puritas“ nem hajfesték, hanem tejnemű folyadék, mely majdnem azon csodálatos hatással bír, hogy őszhajakat megiffjít, azaz lassankint még pedig legkésőbb tizenöt nap alatt ama szint visszaadja, melylyel eredetileg bírt!

A „Puritas“ nem tartalmaz festék anyagot. A haj tetszés szerint vízzel mosathatik, lehet fehérrel átvonni vankoson aludni, és a gőzfürdőt használni, a festékek nyomá sem vehető észre, mert a

„Puritas“

nem fest, hanem iffjítja, és pedig a leghosszabb és legdusabb női hajzatot és a férfi haját is szakállát. Egy üveg „Puritas“ ára 2 frt (postai szétküldésnél 20 krral több) s készpénzzel, vagy utánvétellel kapható **Franz Otto**, Bécs, Mariahilferstrasse 38. szám.

Öväs a hamítás és utánzástól.

A t. cz. vásárlók felkérletnek czégünkre, — mely minden üveg alján és dugaszán világosan látható — szigoruan ügyelni, mivel „haj-iffjító-tej“ czime alatt utánzások is léteznek. 104 13—25